

Eyne med Hensyn til Grundværdibeskatningen. Ja, kun Tiden kan jo vise, om han eller jeg har Ret. Jeg har omtalt denne Sag, fordi det er et Spørgsmaal, som nu er paa Dagsordenen ikke alene her, men alle Vegne i Europa, og derfor mener jeg, det er bedst at faa det saa hurtigt og saa godt belyst som muligt. Jeg tror endnu, at jeg vil faa Ret i, at det, som er blevet lovet, holdes ikke, og at hele Sagen i Grunden, som jeg sagde første Gang, er en Attrap. Jeg havde troet hele Tiden, men deri maa jeg have taget fejl, at den højtærede Finansminister og jeg ikke saa saa absolut forskelligt derpaa.

Den højtærede Finansminister profeterede imidlertid selv. Han sagde: Saa-dan og saadan vil det gaa i dansk Politik. Han udtalte, at min Politik er allerede bristet, og at den vil briste endnu stærkere, naar det Parti, den højtærede Finansminister tilhører, faar Flertal. Ja, det er jo muligt, at den højtærede Finansminister profeterer rigtigt. Jeg nærer imidlertid det lille Haab, *det lille Haab*, at netop, hvad Regeringen er i Færd med at gøre, skal bringe mine Planer til at lykkes. Jeg er i og for sig ikke Optimist, og jeg maa sige, at jeg troede ikke meget paa, at mine Planer skulde lykkes, derfor maa den højtærede Finansminister heller ikke misunde mig det lille Haab, som jeg i dette Øjeblik nærer.

Jeg skal i øvrigt ikke sige mere, men blot konstatere en Bemærkning af den højtærede Finansminister. Han sagde, at Landstinget ved at stemme for dette Finanslovsforslag erklærede, at denne Regering var den rette her til Lands. Altsaa maa den højtærede Finansminister, hver Gang han har stemt for et Finanslovsforslag under andre Ministerier, være gaaet ud fra det samme. Jeg skal minde den højtærede Finansminister om, at det er ikke saa mange Aar siden, at den højtærede Finansminister fra sin Plads som Landstingsmand sagde til en Regering: De skulle gaa hurtigst muligt, der er kun eet for Dem at gøre, og det er at gaa. Da stemte han for Finanslovsforslaget.

Formanden: Det ærede 3die Medlem for 6te Kreds har Ordet for en kort Bemærkning.

J. Pedersen: Det interesserer mig at høre, at den højtærede Finansminister har nogen mere politisk Forstaaelse af Afstemningen over Finanslovsforslaget

end den, der forudsættes af hans nærmeste Meningsfæller, Socialdemokraterne, thi han tillagde det en stor Betydning, at saa mange have stemt for det i Folketinget. Men gik der dog ikke et Suk, for at tale moderne, gennem den høje Regering, da den saa, at dens allerbedste Venner i det andet Ting (Socialdemokraterne) ikke stemte for Finansloven og ikke deltog i den Tilslutning, som den højtærede Finansminister er saa glad over, at Regeringen har faaet i det andet Ting. — I øvrigt tror jeg ikke, at det i og for sig er rigtigt, naar den højtærede Finansminister siger, at Regeringen sidder saa dejligt i det dannede paa Grund af den Tilslutning, som den ved alle Løjligheder faar; jeg tror, at denne Tilslutning har været mindre fuldkommen. Enten vi se hen til Regeringens Valgkredslov, dens Grundlovsforslag eller Skattelovsforslag, synes det mig ikke, at Tilslutningen har været overordentlig.

Den højtærede Konseilspræsident oplæste for mig den Udtalelse, han har brugt i det andet Ting, og sagde, at den havde jeg vist overset. Det har jeg ikke gjort, men den har jeg ikke Brug for, thi jeg spurgte ikke om, hvilken *Taktik* Regeringen mente at ville følge til Efteraaret. Jeg spurgte den, om den loyalt vilde udføre de Love, som foreligge, til Efteraaret; jeg troede ikke, at det var et egentlig taktisk Spørgsmaal. Men da den højtærede Konseilspræsident ikke svarede andet, end at han selv maatte bestemme over Taktikken, maa jeg opfatte det saaledes, som om han mente, at dette, om man skal udføre Landets Love efter deres Ordlyd eller ikke, er et taktisk Spørgsmaal.

Formanden: Den højtærede Forsvarsminister har udbedt sig Adgang til endnu i dette Møde at faa Ordet uanset den fremrykkede Tid, en Adgang, som jeg derfor herved vil give ham; men i øvrigt skal jeg bemærke, at der er indtegnet flere Talere, saa at jeg skønner, at det er ugørligt at faa Behandlingen af den foreliggende Sag tilendebragt i dette Møde selv ved at fortsætte Forhandlingerne indenfor rimelige Grænser. Saa snart Forsvarsministeren har talt, ville Forhandlingerne derfor blive afbrudte.

Forsvarsministeren (Krabbe): Jeg benytter den højtærede Formands Imødekommen til kun i nogle faa Minutter at give Svar paa nogle Spørgsmaal, som i Begyndelsen af Mødet bleve rettede til mig.